

SPECIAAL NUMMER
40 BLADZIJDEN

KUIFJE

is 11 jaar!

10F. 39

IN NEDERLAND 60 C

VOOR KUIFJE

VOOR BOBBIE

GHION

ONDER

BLOEMEN VOOR EEN VERJAARDAG

VANDAAG is je blad elf jaar oud ! Je mag er terecht fier op gaan, want het is ook wel enigszins aan jou te danken dat we het zover hebben gebracht. Er zijn reeds vele maanden verlopen sedert die gedenkwaardige 26 september 1946, toen ons eerste nummer heel bescheiden met twaalf pagina's van de pers kwam. Vandaag drukken we ons feestnummer op veertig bladzijden !

Het past, dat we hier onze medewerkers van het eerste uur nogmaals danken, nl. onze vrienden Hergé, Jacobs, Laudy en Cuvelier. Hun groepje werd vlug aangevuld door Willy Vandersteen, Jacques Martin, Bob De Moor, André Franquin, Frans Craenhals, Tibet, Albert Weinberg, Fred Funcken, Raymond Macherot, Raymond Reding, Jean Graton, Dino Attanasio, en zoveel anderen nog.

En de redacteurs verdienen ook een pluimpje, want hun fantasie is grenzeloos. Zij werken week na week om ieder nummer van je blad steeds mooier en beter te maken dan het vorige.

Ik mag evenmin vergeten jou te danken, beste vriend, voor je belangstelling en de trouw waarmee je nu sedert zoveel jaren iedere week « Kuifje » leest. Ik hoop dat je ons blad minstens tot je 77 jaar trouw zult blijven.

Kuifje

HALLO ! BRAZILIE?

SONNY JAMUS, rua Albuquerque lins 561, 13° Andar, Sao-Paulo (Brazilië). Het spijt ons, maar we kunnen onmogelijk iedere week een vierde pagina wijden aan een postzegelrubriek. Jongens die postzegels wensen te ruilen, kunnen dit steeds doen langs onze rubriek « De Postbode wordt verwacht » om. Hartelijke groeten.

ROBINSON CARUSO

MEN is nooit zo beroemd als men zelf wel denkt, zei Enrico Caruso, de beroemde tenor eens tot zijn vrienden en om dit te bewijzen vertelde hij volgende anekdote :

— De motor van m'n wagen had me in de steek gelaten en in het huis van een boer wachtte ik tot de reparatie klaar was. Toen die boer mijn naam hoorde, drukte hij me ontroerd de hand en riep :

— Nooit heb ik durven dromen zulk een beroemd man in mijn eenvoudige keuken te mogen ontvangen.

Ik was blij en gelukkig om dat zelfs mensen in die afgelegen streek mij kende maar toen zei de boer tot zijn familie :

— Kijk, dat is de grote reiziger, de man die jaren alleen op een eiland woonde : ROBINSON CARUSO.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

POL TORDEUR, *Werystraat, 51, Elsene-Brussel*, is 12 jaar en zou graag postzegels willen ruilen met een Zuid Amerikaan. (Schrijf eens naar Sonny Jamus, Pol !)

J.-F. BIEFNOT, *Albertlaan, 24, Vorst-Brussel*, zou postzegels willen ruilen met een Oostenrijker of Hongaar.

MARIE-CLAIRE MORTEHAN, *Koninginnelaan, 349, Brussel*, is zestien jaar en houdt van reizen, cinema en muziek. Men schrijve haar in het Frans.

KUIFJE AAN ZEE

DE tocht die « Kuifje » ook dit jaar aan zee heeft ondernomen, kende veel sukses. Overal werden onze medewerkers hartelijk onthaald, en het groot aantal brieven dat we van onze lezers kregen, bewijst voldoende met welk genoegen er werd deelgenomen aan de spelen ingericht door « Kuifje » aan de kust. Ziehier enkele foto's die tijdens deze spelen werden genomen.

LAATSTE VAKA

1

2

4

3

5

ONS!

ZO GROEIDE HET JEUGDBLAD "KUIFJE"

ZIEHIER vier voorpagina's van Kuifje. De eerste stamt nog uit de tijd toen ons blad maar twaalf bladzijden telde. De tweede bracht onze lezers zestien bladzijden, en de derde was ons eerste nummer met twintig pagina's. De vierde voorpagina opende de huidige reeks van twee en dertig bladzijden. Maar wie weet wat de toekomst ons nog reserveert? Schuilt in die vijfde voorpagina met haar vraagteken geen aangename verrassing?...

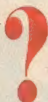

En morgen

DEZE KLUBLEDEN ZIJN OP DEZELFDE DAG GEBOREN ALS "KUIFJE"

KUIFJE werd geboren op 26 september 1946. Enkele trouwe klubleden schrijven ons dat zij op 26 september het levenslicht zagen, maar niet in datzelfde jaar. Wij vinden dat wel jammer, want wij hadden graag de jonge lezer wiens geboortedag precies zoals die van «Kuifje» op 26 december 1946 viel, in de bloemetjes gezet. Hierbij publiceren wij toch een lijstje van trouwe vrienden, die vandaag verjaren en wij wensen hen van harte geluk. Wij vroegen deze vrienden:

1) Welke studies zij op dit ogenblik doen;
2) Wat zij later wensen te worden;
3) Welk hun geliefdkoosd hobby is.

En dit hebben zij ons geantwoord.

WALTER DELPLANQUE

Ganshoren-Brussel. Geb. op 26 september 1945. 1) Zesde studiejaar. 2) Wil officier worden. 3) Oorlog spelen, knutselen, lezen.

ERIK MARTENS

Gladiolenstraat, 61, Sint-Niklaas. Geb. op 26 sept. 1942. 1) Grieks Latijnse. 2) Koloniaal. 3) Zwemmen en lezen.

DANIELLE SWINNE

Jette-Brussel. Geb. op 26 september 1945. 1) Zesde Latijnse. 2) Lerares in talen of wiskunde. 3) Lezen en koken.

MARC VANHAELEN

IJzermolenstraat, 55, Heverlee-Leuven. Geb. op 26 september 1947. 1) Vijfde studiejaar. 2. Wil naar het kleermakersbedrijf. 3) Maakt miniatuurauto's.

ROLAND VISSER

Brussel III. Geb. op 26 september 1941. 1) Grieks Latijnse. 2) Turnleraar. 3) Sport.

ANNE-MARIE VEKENS

Brussel II. Geb. op 26 september 1941. 1) Vijfde middelbaar. 2) Schoonheidsspecialiste. 3) Lektuur.

JANINE HENRIET

Merelbeke-Gent. Geb. 26 september 1942. 1) Derde Grieks-Latijnse. 2) Lerares in Romaanse talen. 3) Muziek, lektuur en sport.

JACQUES DOHET

Petit-Waret (Landenne-sur-Meuse). Geb. op 26 september 1945. 1) Technische studies. 2) Technieker. 3) Bouwt schaalmodellen.

PIERRE DRUART

La Louvière. Geb. op 26 september 1943. 1) Grieks-Latijnse. 2) Journalist. 3) Leidt jeugdgroep.

GERTY LEHAEN

Visé. Geb. op 26 september 1942. 1) Oude humaniora. 2) Turnlerares. 3) Sport en zwemmen.

NTIEKIEKJES

6

8

7

10

9

BIJ DE FOTO'S

1 - 2 - 3 — Er was veel volk opgekomen om deel te nemen aan de Kuifje's spelen.

4 — Jongens en meisjes klommen op het podium en de spelleider verklaarde een eerste spelletje.

5 — Ho! Maar dat is Baba, de klown, die zijn intrede doet!

6. — De sketch die door Baba en zijn vriend werd gespeeld, lijkt erg levendig!

7 — Wel, vertel ons eens, Baba, twee en drie hoeveel is dat?

8 - 9 - 10 — En nu worden er liedjes gezongen. Baba schijnt in zijn nopjes, maar dat kleine meisje ziet er bezorgd uit...

DE SPOORPIRATEN

DOOR KMa

De trein naar Bimbam is met reizigers en spoorwegpersoneel

EVEN LATER...

KOMMANDANT ! Kom eens kijken !

21.

Sporen van voetstappen... verse sporen !

Iemand heeft ons dus afgeloerd . . .

Dat is ten minste iets nieuws! Ik heb de indruk dat de oplossing van het mysterie in deze omgeving moet gezocht worden ... Het wachtwoord is dus: voorzichtigheid!

SLA HET KAMP OP!

INTUSSEN...

Neen, neen, neen ! We mogen de kommissaris nu niet opeten ... de rook zou de soldaten naar deze kant lokken !

Heb honger!

We moeten hen onschadelijk maken alvorens zij hun neus in ... onze voorraadkast komen steken !

EN 'S NACHTS...

We zullen ze in hun slaap verrassen !

Prachtig ! Heel de familie is naar bed !

PSSSSSJJJJTTTT

BANG

verdwenen. Het leger tracht dit geheim op te helderen...

(Wordt voortgezet.)

Zo tekenden zij toen

WANNEER je de tekenverhalen en de illustraties bewondert in « Kuifje », heb je je misschien reeds afgevraagd : Maar hoe tekenden Hergé, Edgar Jacobs, Willy Vandersteen, André Franquin, Bob De Moor en de andere kunstenaars met pen en penseel toen ze vijf, tien of vijftien jaar waren ? Kon men hen toen reeds een loopbaan als tekenaar voorspellen ? Zag men in de schetsen van toen reeds een rijke belofte voor later ? Tekenden of schilderden ze als kind met vaste hand, hadden ze oog voor lijn en kleur ? » Bekijk de kleine « meesterstukjes » van deze beide pagina's en meteen heb je ook het antwoord !

HERGE

Die jongen van tien jaar met een schuchtere glimlach is onze grote en trouwe vriend Hergé. Neen, de gekende helden die zijn roem als tekenaar tot over de grenzen van ons land verspreidden, had hij nog niet ontworpen. Hij tekende echter reeds graag en zijn voorliefde ging uit naar epische gevechten. Het bewijs daarvan is deze tekening : « Roland die op olifant blaast. »

WILLY VANDERSTEEN

Wie zou het geloven ! Hier is de toekomstige vader van Lambik Hij ziet er eerder weemoedig uit, is negen jaar en vermoedt niet dat hij op zekere dag Suske, Wiske en Lambik zal creëren, wier fratsen en avonturen ons nu reeds zo lang boeien en vermaken.

BOB DE MOOR

Boordevol cowboy - verhalen stak Bob toen hij zeven jaar was. Zijn guitige lach en zijn tintelende ogen verraden zijn humor. Het staat buiten kijf dat Meester Mus, waarmee wij hartelijk lachen, hem zo uit de pen vloeide.

A. FRANQUIN

Sedert hij een potlood kan in handen houden, tekent hij en hij is pas twaalf jaar als een Brussels dagblad een van zijn werken opneemt. André was dus werkelijk een kunstenaar-in-de-dop. De tekeningen die wij van hem publiceren getuigen van zijn groot talent.

A. WEINBERG

Om tot het tekenen toe te komen, maakte Albert Weinberg een ommetje langs de... boekhouding. Ja, hij zou boekhouder worden, maar het lot besliste er anders over. Deze Indiaan op het oorlogspad tekende hij toen hij zes jaar was. Je merkt reeds de nauwgezetheid die je op prijs stelt.

R. MACHEROT

Raymond Macherot houdt veel van dieren en die liefde is niet pas gisteren ontstaan. Op deze foto is hij achttien maanden en reeds hield hij veel van hen. Toen hij vijf jaar was tekende hij de voorouder van Philomeen.

Zij zo oud waren als jij

J. GRATON

Deze jongen met kogelrond gelaat is Jean Graton. Sedert zijn prille jeugd heeft hij twee passies : tekenen en alles wat rijdt op twee of vier wielen. Hier zijn eerste meesterwerk.

E.-P. JACOBS

Reeds als kleine jongen was hij vlijtig, nauwgezet en volhardend. in dit opzicht veranderde hij niet. Edgar hield veel van geschiedenis en van tekenen en daarom illustreerde hij zijn schriften met prachtige tekeningen die grote gebeurtenissen uit het verleden evoceren. Bewonder het meesterwerk hiernaast. Het is een scène uit het leven van onze voorouders de Galliërs.

J. MARTIN

Toen Jacques zo oud was als jij, ging zijn belangstelling uit naar de geschiedenis, de aardrijkskunde en de mechaniek. Deze tekening maakte hij toen hij acht jaar was en je ziet dat de geschiedenis hier de bovenhand haalde.

F. CRAENHALS

Als kind had Frans een voorliefde voor geheimzinnige en vreesaanjagende sprookjes. Deze kleine jongen met dromerige ogen hield er tevens van maskers te tekenen, zoals je er hiernaast enkele ziet. Hij tekende ze toen hij twaalf jaar was.

FRED FUNCKEN

Pas vijf jaar, wist Fred reeds wat hij wilde. En wat wilde hij ? Dat men hem anekdoten vertelde en men hem toeliet die op zijn eigen wijze te tekenen. Wat denk je van deze musketier die hij op het bord schetste ?

TIBET

Altijd goed gehumeurd, steeds een kwinkslag op de lippen, een schelmse blik en een hart van goud, dat is Tibet. Toen hij vijftien jaar was tekende hij reeds verhalen. Meen je niet dat men in de figuur, die je hieronder ziet, reeds iets ontwaart van Don Bull en Kid Ordinn ?

R. REDING

Toen hij vier jaar was plukte Raymond graag bloemen om er een mooie tuil van te maken. Hij had een dichtersziel en bewaarde die. De tennissport boeide hem reeds toen hij nog zeer jong was. Getuige deze naïeve tekening.

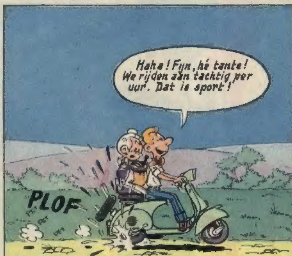
Een wandeling met tante Zenobie

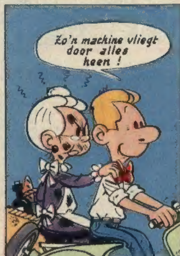
Een pick-nick aan de oever van het meer. Een fijn idee van m'n neef Leo!

Die jongen is te zeker van zichzelf. Ik zou hem een lesje moeten geven!

Ik ben hier vroeger dikwijls geweest ... en als ik mij goed herinner ... ja, ik zie het al. Dat doe ik!

Leo wil marsjeren! Hij zal zijn hartje kunnen ophalen, wacht maar!

Aan de overkant is er een plekje dat haarjuist gelijkt op het plaatsje dat wij uitgekozen hebben. Leo heeft niet veel opmerkings-vermogen ... Haha, wat 'n pret!

Net zoals ik voorzien heb!... Leo is hier beslist reeds voorbij, dus ...

Pff! Ik was dom! Nu, ik moet er bijna zijn!

?
Ik ben er! Oef! Hé, waar is tante Zenobie met al het lekkers?

KOEKOEK!
Leo, 'n beetje vlugger! Je bent nog maar halfweg!
!

Zonderling! Ik dacht dat ik helemaal rond was!

Ik heb niet gelogen ... hij is inderdaad nog maar halfweg! Het zal nog een tijdje duren eer hij het snapt ...

Wel, als men in de jeugd van tante Zenobie zo'n uitstapjes deed voor z'n plezier ... Ba!

Verdraaid nog toe! Ik ben op mijn stappen teruggekeerd! Tante is nog steeds aan de overkant!
LEO! Ben je moe? Je komt slecht vooruit, naar ik zie!

Nooit van m'n leven ga ik nog te voet. Ik koop een rolstoel!

Ik houd van roeien, daar krijg je honger van!

Nu stap ik reeds uren rond dat REUSACHTIG meer!...
SNIFF!

Arme tante Zenobie. Ik was een egoist... Als ik hier ooit vandaan geraak zal ik vriendelijker voor haar zijn!

Eindelijk ben ik er. Ik... NIEMAND!

HAA NEEN, DAT IS ONMOGELIJK!
KOEKOEK LEEEOOO!

Ik ben nog altijd op dezelfde plaats! Geen vergissing mogelijk! Tante Zenobie en 't bootje zijn aan de overkant...

HET BOOTJE!

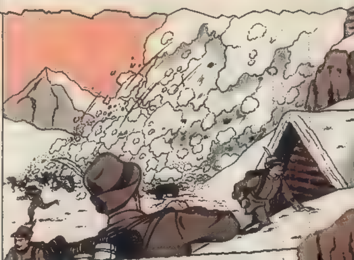

Daar staat m'n scooter. Het is dus wel degelijk hier... Verdraaid! Tante Zenobie stak over met 't bootje...

Eindelijk gesnapt!

Niet lang nadien...
Ik ben een opschepper, hé tante?
Neen, Leo! Je scooter haalt de 80! Fijne machine!
Einde

DE SLAVEN VAN DE TIJD

DE WITTE DOOD

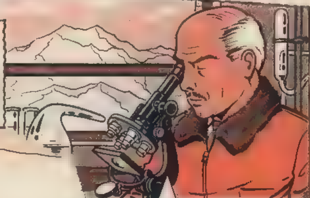
LANGS de bergflank marsjeerden de Italiaanse soldaten moeizaam in de richting van de Oostenrijkse stelling die zij moesten vernietigen. « Avanti! Avanti!» schreeuwde de officier en dat bleek een fatale vergissing... Ergens op de kruin van de steile berg scheurde de dikke sneeuwlaag en gleed naar beneden. Het lawaai van de glijdende sneeuw vulde de ravijnen, zwol aan en rolde van dal tot dal. Massa's sneeuw gleden de bergflanken af en de Italiaanse soldaten werden meegesleurd. Op die decemberdag van het jaar 1916 verloren de bergtroepen van beide kampen meer dan 8.000 manschappen zonder dat er één enkel schot gelost werd!

ER dreigt een lawine wanneer het gewicht van de sneeuw, opgehoopt tegen een helling van meer dan 20°, de kleefkracht van de massa compenseert. Een kleinigheid kan dan een ramp veroorzaken: een kreet, een windstoot, een vliegtuig dat over de berg scheert. De dood glijdt dan langs de bergwand met een snelheid van 150 km per uur. Een sneeuwvlokje is pluimlicht en sierlijk, maar als duizenden ton sneeuw loskomen van een rotswand, is het best uit de buurt te blijven...

EEN lawine veroorzaakt bijna altijd grote schade en de luchtdruk die zij verwekt is gevaarlijk. Huizen die op honderden kilometers afstand staan van de plaats waar de lawine tot stilstand kwam, worden door de luchtdruk weggeblazen of zwaar beschadigd. Wie zich op de weg van de lawine zelf bevindt, krijgt het sneeuwstof in de longen en moet stikken... De dieren kennen dat gevaar, zij steken de kop zo diep mogelijk in de vaste sneeuw en graven er met de snuit een hol dat dient om luchtvoorraad te hebben.

IN Zwitserland eisen de lawines jaarlijks gemiddeld veertig slachtoffers. Dit is zeer weinig. Het gering aantal doden is in hoofdzaak te danken aan het werk van het federaal instituut voor weerkunde en lawines. Het werd op een hoogte van 2.600 meter opgericht en domineert Davos. Al de bergspecialisten kennen het weerkundig instituut van Weissfluhjoch en weten welk belangrijk werk de geleerden er verrichten.

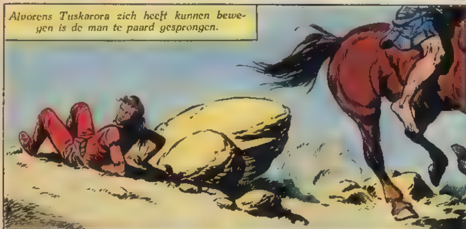
HEEL het jaar door bestuderen zij de weersgesteldheid, zij onderzoeken de sneeuw op verschillende hoogten. Aan de struktuur van de sneeuwkristallen kunnen zij uitmaken waar er een lawine te verwachten is. Zij delen hun bevindingen mee aan de bevoegde diensten en onmiddellijk worden de nodige maatregelen genomen om de bevolking te beschermen en de schade zoveel mogelijk te beperken.

(Wordt voortgezet)

De erfenis

Tuskarora sprong op de man die getracht heeft Harold

van Sigurd

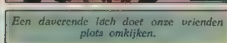
Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

... vermoorden. De verrader krijgt echter de bovenhand..

(Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

Een roman van
MICHEL PHILIPPE

Geillustreerd door REF

De schuilplaats van de Lau

De safari kwam eindelijk in de geheimzinnige vallei toe en het scheelde geen haar of Jim en Howard vonden de dood in een bosbrand. Beiden konden Claire Duval op het laatste nippertje uit de klauwen van de lau, een monsterachtig dier, redden. Claire Duval zoekt haar man...

JIM en Howard snelden op Claire toe. De jonge vrouw was in zwijm gevallen, waarschijnlijk van schrik. Weldra echter kwam zij tot het bewustzijn en toen zij de twee mannen zag, die over haar gebogen stonden, was zij hoogstverbaasd.

— Jullie, stamelde zij, jullie zijn dus niet...

In enkele woorden bracht Jim haar op de hoogte van hun laatste avonturen en stelde haar op zijn beurt de vraag :

— En jij ? Hoe ben jij uit die vuurpoel geraakt ? En ben jij de enige overlevende ?

Claire schudde ontkennend het hoofd. In haar ogen lag de schrik nog die zij in de laatste uren had uitgestaan.

— Mijn boy is bij mij, legde zij uit. Hij heeft een vuur aangelegd in de open plek. Ik hoopte nog steeds jullie levend terug te vinden en meende dat het vuur voor jullie een wegwijzer kon zijn.

— En waar zijn de andere dragers ?

De jonge vrouw maakte een wanhopig gebaar en tranen welden in haar ogen op.

— Maar hoe is het mogelijk dat jij uit de brand kon ontsnappen, jij en de boy, terwijl de anderen... Het is een mirakel ! Het vuur omringde het kamp helemaal !

CLAIRE streek met machinaal gebaar het haar uit haar ogen...

— Het is inderdaad een mirakel, zei ze met overtuiging. Ik kon niet slapen, ik was onrustig omdat ik wist dat julie alle twee weg waren om de lau te ontdekken. Ik luisterde naar het kleinste gerucht. Al de dragers sliepen behalve mijn boy, die op wacht stond. Plotseling kwam hij heel stil naar mijn tent toe en zei :

— Mevrouw, luister eens.

Ik scherpte het oor en hoorde ook een vaag gerucht. Het was net of iemand rond ons kamp sloop en zich moeite gaf het gerucht van iedere stap te dempen. Ik wou weten wie het was. Ik greep mijn geweer en gevolgd door mijn boy sloop ik het kamp uit. Ik wou een grote boog omheen het kamp beschrijven en dan ongemerkt terugkeren naar de plaats waar ik het geluid gehoord had. Ik wou aldus dat geheimzinnig wezen in de rug verrassen. Ik was reeds een eindje van het kamp toen ik plotseling links en rechts vlammen zag opslaan. Zij liepen met een verbazingwekkende snelheid in de richting van de tenten, die in minder dan twee minuten door een onoverkomelijke muur van vuur omsingeld waren. Ik stond buiten die helse kring. Op de hielen gevolgd door de vlammen vluchtten mijn boy en ik. Twee keren haalde het vuur ons bijna in, maar gelukkig konden wij toen de oever van de rivier bereiken. Wij zwommen er over en verborgen ons hier. Ik was haast gek van angst en vreesde dat jullie door het vuur verrast zouden worden. Ik moest echter machteloos toezien. Toen de nacht viel, vroeg ik mijn boy hier een vuur aan te leggen. Wie de ramp kon overleven, zou in de richting van dat vuur marsjeren... Ik ging mij even verfrissen bij de bron, toen dat vreselijk monster plotseling uit het struikgewas te voorschijn kwam...

— Hoe komt het dat je boy je niet te hulp snelde toen hij je hoorde schreeuwen ? vroeg Howard verwonderd.

— Och, wij vinden de boy wellicht tussen de struiken halfdood van schrik, antwoordde Jim rustig. Toen hij de akelige schreeuw van de lau hoorde, waagde hij het niet meer Claire te helpen.

Deze veronderstelling was juist. Bevend van schrik en plat op de grond te midden van hoge struiken vonden ze de boy. Hij jubelde toen hij de Blanken zag. Howard schold hem echter de huid vol. Jim zette zich rustig bij het vuur en dacht na...

— Onze situatie is niet schitterend, nietwaar Jim ? zei Claire.

Jim knikte.

— Wij kunnen de sporen van de lau volgen, stelde Claire voor.

— Inderdaad, die is verre van schitterend ! Maar wat mij vooral intrigeert, is die brand... *de brand die het kamp omsingelde !* Nooit heb ik een bosbrand gezien die op deze wijze ontstond en zich op deze wijze uitbreidde. Slechts één uitleg is hier mogelijk : het is een mensenhand die deze ramp heeft voorbereid. Het vuur werd aangelegd en wel derwijze dat heel het kamp in een oogwenk omringd was door de vlammen en geen mens er kon uit ontsnappen. De misdadiger wist blijkbaar niet dat Howard en ik afwezig waren en dat jijzelf was opgestaan om het geheimzinnig personage, dat rond het kamp sloop, te betrappen. Het is een mirakel dat wij nog leven !... Die booswicht had zijn misdaad goed voorbereid. Het moet een monster wezen. Hij heeft geen ogenblik geaarzeld al die ongelukkige dragers, samen met ons te verbranden... Zij konden niet ontsnappen, die onschuldigen !

Een zware stilte woog op de kleine groep. Jim, Howard en Claire dachten aan de andere geheimzinnige gebeurtenissen, die hen het leven hadden kunnen kosten... De charge van de buffels, de rotsblokken die neervielen op het ogenblik dat zij zich op de rivier tussen de enge rotskloof bevonden. Wie was de geheimzinnige moordenaar, die gezworen had hen te doden en zeer vindingrijk was om aan zijn doel te geraken ? Een naam rees op in de geest van de drie vrienden : *Jacques Duval.*

Waren zij aan de onbekende

Was hij het die hier rondspookte ? Was hij de onzichtbare misdadiger ? Waarom gedroeg hij zich aldus ? Waarom schrok hij er niet voor terug zijn vrouw te vermoorden ? Was hij gek geworden ?

Noch Jim, noch Howard waagden het die gedachte uit te spreken. Op het aangezicht van Claire stond duidelijk te lezen in welke staat zij verkeerde en welke angst haar kwelde.

Zij waren alle drie uitgeput. Opnieuw rees de zon aan de horizon op en Jim besloot niets meer te ondernemen vooraleer zij weer een

beetje op krachten waren gekomen. De boy zou waken, terwijl zij zich zouden neerleggen in de schaduw van een groep limbas. Ondanks de zware zorgen die hen drukten, vielen zij weldra in een droomloze slaap.

★

VERDUIVELD! De lau werd ernstig geraakt!

Jim, Howard en Claire bogen zich naar de grond toe, precies daar waar het nachtelijk drama zich had afgespeeld. Zij vonden een lange streep gestold bloed, waarover dikke vliegen zoemden. Het waren trouwens de zoemende aasvliegen, die de aandacht van de drie Blanken op de bloedsporen hadden gevestigd.

— Een prachtig spoor! zei Howard.

Hij beet zich op de lippen want meteen was hij er zich van bewust dat zij in ernstig gevaar verkeerden: de moordenaar die hen achtervolgde moest reeds weten dat zij aan zijn laatste valstrik waren ontsnapt. Hij maakte zich wellicht voor een nieuwe aanval gereed. Bij hun ontwaken hadden zij getracht de sporen van die heimelijke misdadiger te vinden, doch tevergeefs. Hij moest de jungle op zijn duimpje kennen en de kunst verstaan ieder spoor uit te wissen.

— Wij kunnen de sporen van de lau volgen en trachten met dat monster gedaan te maken, stelde Claire voor.

— Geen slecht idee! Vermits wij de moordenaar op twee poten niet vinden, kunnen wij ons wel bezighouden met die op vier poten. De gelegenheid die ons thans geboden wordt, is schitterend. Het spoor van het monster is duidelijk en de lau is verzwakt door het bloedverlies.

Zij gingen op weg en hielden hun ge-

de laatste aanval van misdadiger ontsnapt ?

weren schietensgereed. Het was inderdaad makkelijk het spoor te volgen, want het gestold bloed was duidelijk merkbaar op de grond, het mos en de laaghangende takken en het gras. Ogen en oren ver open en zo stil mogelijk slopen zij door de wildernis. Het was mogelijk dat het dier niet ver af was en dat de pijn hem razend maakte. Geleid door de bloedsporen stapten zij gedurende een uur. De lau moest over een buitengewoon weerstandsvermogen beschikken om, gewond zijnde, een zo grote afstand te kunnen afleggen.

Het spoor leidde naar het wildste gedeelte van de vallei naar een streek die zij niet kenden en waarvan zij het bestaan niet eens hadden vermoed.

De jungle was hier ingesloten door de hoge rotsen. Het was in deze bergketen dat de rivier waarschijnlijk haar oorsprong had. Zij ontsnapte er uit door een reusachtige boog te beschrijven.

In dat enge dal, in de duisternis en de weelderige plantengroei had de lau zich verborgen. Heel voorzichtig volgden de drie Blanken en de boy het spoor. Jim die vooraan marsjeerde, onderdrukte een kreet...

VOLGENDE WEEK :

DE GEHEIMZINNIGE MOORDENAAR

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

BADEN POWELL

En die kuip staat thans in het koninklijk museum van Whitehall, te Londen.

DE TEST VAN DE WEEK

GEEN ZORGEN VOOR MORGEN !

ONBEZORGDE mensen zijn meestal zeer optimist. Ze bekijken de zonnekant van het leven. Dat is mooi, maar wie al te onbezorgd is, kan ook wel eens een lelijke grap voor hebben, of een tegenslag die te vermijden was indien men zich meer bekommerde om morgen...

	Ja	Neen
1. De lucht is dreigend, maar toch ga je zonder regenjas van huis ?	......	......
2. Je bekommert je niet om de kleinere broers en zusjes, die aan je hoede werden toevertrouwd ?	......	......
3. Je laat al je zaken slingeren op gevaar af ze niet meer terug te vinden of ze beschadigd weer te zien ?	......	......
4. Je haalt steeds gevaarlijke grappen uit, alhoewel men je ernstig waarschuwt ?	......	......
5. Je verlaat als laatste het huis, maar je kijkt niet of gas en waterkranen wel dicht zijn ?	......	......
6. Je laat de deuren van de lift steeds open ?	......	......
7. Je verlaat je huis of je appartement en vergeet de deur te sluiten of je laat de sleutel in het slot zitten ?	......	......
8. Je laat de zieke, die je moet verzorgen, doodgewoon alleen ?	......	......
9. Je bent even onbezorgd en je denkt niet na, zelfs als je weet dat er straf aan vastzit ?	......	......
10. Zeg je steeds : « Bah, laat de boel maar draaien ! » ?	......	......
Totaal	......	......

Kom mee naar de Postiljon voor het antwoord op de test.

DE GROTE TREK VAN DE VOGELS

Miljoenen vogels verlaten ons in de herfst, maar niet omwille van de koude. Waarom ondernemen zij dan zulke fantastische reizen? Dat is hun geheim. De mens kon het nog niet ontsluieren.

OP zekere dag zagen de inwoners van Hagenau in de Elzas een ooievaar met een pijl in het lichaam naar zijn nest terugkeren. Zij verzorgden de gewonde vogel en gaven de pijl aan een geleerde, die verklaarde dat hij uit Congo afkomstig was. Om naar zijn oud nest terug te keren, had de gewonde ooievaar een afstand van 6.000 km afgelegd.

Waarom verlaten sommige vogels op een bepaald tijdstip hun nest om zich, duizenden kilometers vandaan, een andere woning te zoeken ?

De ornitologen, d.w.z. de mensen die het leven van de vogels bestuderen, houden zich reeds lang met dit boeiend vraagstuk bezig. Per vliegtuig en met radar kan men thans de massieve verplaatsingen van de trekvogels beter volgen. De specialisten noteren zorgvuldig iedere waarneming en de resultaten van hun onderzoek zijn buitengewoon interessant.

Hoe gaan de ornitologen te werk ?

Eerst en vooral ringen zij de vogels. Op de ring, die aan de poot van de trekvogel wordt gestoken, staat de naam van het onderzoekscentrum, de soort van de vogel en een nummer.

Regelmatig krijgen zij nu inlichtingen over de geringde vogels. De vogel afkomstig van X, nummer zoveel, werd op die datum, op die plaats opgemerkt. De specialisten consulteren hun registers en stellen vast in hoeveel tijd de geringde vogel een bepaalde afstand heeft afgelegd.

In negen en vijftig jaar tijd werden negen miljoen vogels behorende tot zevenhonderd verschillende soorten geringd en zevenhonderd duizend daarvan werden weergevonden.

Het zijn de gegevens over deze 700.000 vogels die een basis voor de ornitologen zijn. Dank zij het ringen slaagden zij er in de reisweg van een hele boel trekvogels op kaart te brengen.

Men weet nu bv. dat de regenvogels uit het hoge noorden van Canada, die behoren tot de familie van de steltlopers, op het einde van de zomer in het oosten van Labrado met duizenden bijeen komen. Zij trekken over de Atlantische Oceaan om uiteindelijk in Zuid Amerika te landen. Zij legden 10.000 km af in verschillende etappes. Een daarvan is 3.000 km lang !

De stormvogels die op het ijs in de straat van Magellaan thuishoren, zijn werkelijk fantastisch. In April zijn ze te New Cork, in Juni ziet men ze in Marokko en in oktober wonen ze in Argentinië. De strandvogel die in Lapland woont, trekt naar het uiterste hoekje van Zuid Amerika om er de winter door te brengen, ofwel gaat hij naar Madagaskar. Het lange-afstandsrekord staat op naam van het bruinkeeltje, een zwartbruine mus. Van Alaska stijgt die mus ieder jaar op om een toertje te maken naar het hartje van Afrika. Dan keert ze terug, d.w.z. dat ze 32.000 km aflegt.

De trekvogels reizen niet allen op dezelfde wijze.

De ooievaars stijgen in groep op en zij houden er niet van de Middellandse Zee op haar grootste breedte over te steken. Ze zijn slimmer. Zij vliegen over Gibraltar, dan hebben ze slechts een kleine vaargeul te overvliegen.

De wilde eenden en de kraanvogels vliegen in V, de leider op kop. De duiven trekken steeds in groepen van miljoenen, net als de ganzen. De kruissnelheid is verschillend van soort tot soort, maar ligt over het algemeen zeer hoog. De gemiddelde snelheid van de zwaluw zou 65 km per uur bedragen, maar de Amerikaan Frank W. Lane liet door een piloot de snelheid van een zwerm zwaluwen tijdens een lentetrek kontroleren en het was 240 km per uur, zoals wij reeds in ons praatje over de dieren in vorig nummer vertelden.

De kruissnelheid van de ooievaars, ganzen en eenden moet zo wat bij de 80 km per uur liggen.

De vogels vliegen niet allemaal op dezelfde hoogte. De pelikanen doen hun trek op een hoogte van 360 m, de meeuwen en de spreeuwen op 1.000 m, de ooievaars en eenden op 1.500 m. De Siberische ganzen stijgen voor hun jaarlijkse vlucht naar Ceylon tot op een hoogte van 9.000 m.

Waarom trekken de vogels eigenlijk ?

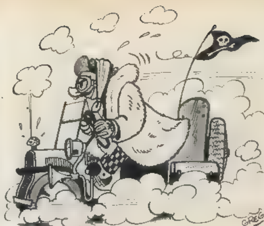
Vroeger dacht men dat ze vluchtten voor de koude en ook voor de hongersnood, want in de winter vinden de vogels niet genoeg eten in de streken met ruw klimaat. Men heeft de tesis van de koude laten varen, maar men behoudt nog deze van de schrik voor de honger. De trekvogels weten dat zij in het zuiden, in de warme gewesten, insekten in overvloed vinden en je weet wel dat een meesje 4.000 insekten per dag opeet en een zwaluw 2.000 !

Maar hoe oriënteren de trekvogels zich ?

Het klassieke antwoord op deze vraag is het instinkt. Goed, maar welk instinkt ? Jonge ooievaars, die nooit gevlogen hadden, werden bij wijze van proef gescheiden van hun ouders en legden zonder aarzelen een afstand van 10.000 km af recht naar het zuiden toe !

Door zijn liefde voor de vogels, zijn geduld en kennis komt de mens wel eens achter het groot geheim van de trekvogels.

ZESTIG JAAR GELEDEN HADDEN ZIJ REEDS DE SNELHEIDSDUIVEL IN HET LIJF!

MEN hoort nu en dan zeggen dat men in ons land, en ook bij onze buren de snelheid van de auto's wil beperken. In de Verenigde Staten bestaat deze beperking reeds geruime tijd en het is zelden dat de automobilisten een snelheid van 100 km per uur mogen overschrijden.

Het zal wel juist zijn dat overdreven snelheid een gevaar betekent op de weg, maar het is niet juist dat zij het énig gevaar is. Wanneer men de snelheid beperkt is het niet zo zeker dat het aantal ongelukken erg zal verminderen. De Europese automobilisten kunnen zich ook heel slecht met het idee verzoenen dat men hen een bepaalde maximum snelheid zou opleggen.

Wij zeiden het reeds, de snelheid alleen is niet de oorzaak van vele ongelukken. Men moet de verkeersreglementen in acht nemen en slechts daar snel rijden waar er geen hindernis is.

Wie van snelheid spreekt, denkt onmiddellijk aan de autowedrennen. Zij veroorzaken bijna telkens ongelukken, de vreselijke ramp van Le Mans is nog niet vergeten, en toch kennen de autorennen een stijgend sukses.

Wist je, dat de eerste autokoers heeft plaats gehad in 1898. De renners moesten met hun racewagen van Parijs naar Amsterdam, door het noorden van Frankrijk, door België en Nederland. De nieuwsgierigen langs de weg bekeken de wagens, die te midden van een stofwolk over de slechte wegen hobbelden met afkeer en schrik. Je moet weten dat zij een kruissnelheid haalden van 44.7 km per uur! De Belgische volksvertegenwoordigers vroegen in de Kamer deze vreselijke snelheid te beperken. Men mag veronderstellen dat er weinig gehoor gegeven werd aan de stem van de volksvertegenwoordigers want het volgend jaar, in mei 1899, zette de Brusselaar Camille Jenatzy zich achter het stuur van zijn elektrische auto, de « Jamais Contente », en haalde het fantastisch rekord van 100 km per uur.

Het dashboard van een wagen uit die heroïke tijd van de dappere pioniers. Zeer eenvoudig zag het er niet uit, he ? Met zulk een wagen durfden de automobilisten de baan op en haalden soms een snelheid van 100 km per uur!

Drie jaar later gingen de wagens met benzinemotor het rekord van de « Jamais Contente » te lijf en waarachtig, zij lieten 101 km 700 per uur als kruissnelheid noteren.

Snelheid werd een woord dat geesten en harten betoverde. Het kreeg alle automobilisten en autoconstructeurs te pakken en thans, een halve eeuw later, rijden de auto's driemaal vlugger. De auto's zijn veel beter en schenken de bestuurders een hogere veiligheid. De wegen werden gemoderniseerd en laten (meestal) de automobilisten toe een respektabel vaartje in te houden. De remmen van de wagens ondergingen een grote verbetering Je mag niet denken dat de dappere pioniers van het jaar 1900 over zulke remmen beschikten.

In dit verband wil ik jullie graag een kleine anekdote vertellen.

Enkele automobilisten vertelden de constructeur dat de remmen van zijn wagens onvoldoende werkten en weet je wat die constructeur antwoordde :

— Ha, jullie hangen me werkelijk de keel uit! Jullie spreken voortdurend over remmen en vergeten dat een auto gemaakt is om te rijden, om snel te rijden en niet om ter plaatse te blijven staan. Remmen zijn totaal overbodig!

Maar gelukkig evolueerde het idee dat de autoconstructeurs over autoremmen hebben heel erg.

EEN GEZELLIG FAMILIEFEEST

ONGEVEER drie weken geleden kwam kapitein Haddock bij Kuifje binnen. Zijn baard voorspelde storm en in een ademtocht riep hij :

— Zeg, weet je wel dat ons blad weldra elf jaar oud is? Meen je ook niet dat wij die verjaardag op waardige wijze moeten vieren ?

— Ja, kapitein, ik ben het helemaal met je eens. Die verjaardag moet gevierd worden. Heb je misschien al een plan ?

— Ik stel voor alle helden die iedere week in ons jeugdblad verschijnen en duizenden lezers vermaken, boeien en ontroeren samen uit te nodigen. Je zult zien dat wordt een fantastisch, een prachtig feest. Laat mij maar begaan, ik neem de hele zaak in handen.

Enkele dagen later waren al de uitnodigingskaarten reeds verzonden. Wij waren er van overtuigd dat alle helden op het feest zouden aanwezig zijn en...

Kijk naar de bladzijden 20 en 21. Daar zie je ze samen op dat prachtig en gezellig familiefeest. Al de helden verkeren in de beste stemming, dat merk je trouwens dadelijk. Zij vieren opgeruimd en blijgezind de elfde verjaardag van ons blad.

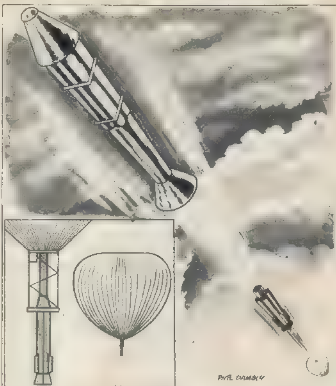

DRAAI OM.

Een gezellig familiefeest

EEN RAKET VAN 4 VERDIEPINGEN EN EEN SNELHEID VAN 25.000 KM/U ZAL TRACHTEN HET HOOGTEREKORD TE BREKEN

VOOR het einde van dit jaar, aldus heeft de Amerikaanse luchtmacht aangekondigd, zullen er proefnemingen gedaan worden met een nieuwe soort van raket. Zij heeft vier propulseurs en is in staat een fantastische hoogte te bereiken met een snelheid van 25.000 km per uur. Om te verhinderen dat deze raket zou geremd worden door de laagste en dichtste luchtlagen, wordt zij door een ballon tot op 30.000 m hoogte gebracht. Het eerste element van de propulseur slaat dan automatisch aan. Het scheidt zich van de raket af op het ogenblik dat zijn brandstofreserves uitgeput zijn. Het tweede element treedt dan in werking, enz. De bijgaande illustratie toont hoe onze tekenaar de raket, die door de ruimte klieft, zag. De tekening onderaan verduidelijkt hoe de raket aan de ballon kan bevestigd worden.

NIEUWS UIT DE HEMEL

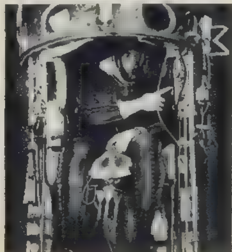
EEN NIEUW REKORD

DE Britse luchtvaartindustrie bouwde een supersonische jager « English Electric P 1 », die op 17 juli jl. het wereldrekord snelheid zou gebroken hebben. Dit rekord stond op naam van een Fairey FD 2 met 1.821,777 km per uur. De snelheid verwezenlijkt door de P 1 werd echter niet vermeld; het is een militair geheim. Men meent echter te weten dat het toestel de snelheid van 1.900 km per uur of bijna mach 2 behaalde. De P 1 heeft pijlvormige vleugels, twee boven elkaar geplaatste straalmotoren en een staartparachute.

OP EEN HOOGTE VAN 36 KM IS DE NACHT IN DE STRATOSFEER ONBESCHRIJFLIJK MOOI...

ALDUS vertelde de 34-jarige arts, majoor Simons, die een paar weken geleden de hoogste ballonvlucht deed ooit door een mens gemaakt. Simons is arts bij de Amerikaanse luchtmacht en steeg zo hoog om de gedragingen van de mens in de stratosfeer te onderzoeken. Zijn ballon was 80 meter lang met een middellijn van 60 m. Onderaan hing een cylindervormige gondel waarin Simons had plaats genomen en alle instrumenten waren bevestigd.

Kapitein Kittingen bereikte met een ballon een hoogte van 29 km. Hij had een speciaal pak aangetrokken en de smalle gondel, onderaan zijn ballon, stond onder drukking en werd op een speciale wijze afgekoeld. De hitte, door het lichaam van de piloot zelf uitgestraald, zou in die enge aluminium ruimte spoedig ondraaglijk zijn geweest.

HALLO HALLO...

HIER LUC VARENNE

JUAN-MANUEL FANGIO

MET eigen handen bouwde Juan-Manuel Fangio dus zijn eerste wagen. Tot zover waren we in ons vorig artikel gekomen. De ouders van Fangio mochten dit echter niet weten en daarom werkten Juan en zijn broer 's nachts als ze wisten dat vader en moeder vast sliepen. Beiden waren liefhebbers van de nieuwe sport die al de gaucho's in de ban hield : autorennen. Het spreekt dus vanzelf dat Fangio geen gewone auto wilde bouwen, maar een renwagen alhoewel er te dien tijde, nog geen sprake was van renwagens zoals we ze thans kennen. De jongeman wenste een auto die snel reed en het was dan ook met de uiterste zorg dat hij een oude Ford-motor vernieuwde en oppoetste. Na twee jaar hard werken en ten koste van vele ontberingen kwam de auto klaar en werd door Juan-Manuel « Fangio Special » gedoopt. Die renwagen zag er uit als een blikken doos, maar dan een doos die rijden kon. Er moesten enkele stukken in vervangen worden en het ware goed geweest de transmissie te verstevigen, maar Fangio was er ook zo tevreden mee.

Juan-Manuel liet zich inschrijven voor de snelheidswedstrijden die zowat overal in de pampa's georganiseerd werden. Dat was in het jaar 1932 en zijn wagen haalde toen de verbazende snelheid (voor die tijd natuurlijk) van 160 km per uur. Fangio vond de snelheid heerlijk en zijn ouders konden hem niet meer beletten zich hals over kop in het autorennen te storten. Hij had zijn loopbaan gevonden. Neen, Fangio won toen nog niet maar hij leerde veel. Te Tres Arroyas kon hij z'n eerste ongeluk vermijden. Misschien weten enkele liefhebbers die de geschiedenis van het autorennen hebben nageplozen, dat er tijdens die koers vijf doden vielen ondermeer de beroemde piloot Carlos Zatuscek. Door zijn koelbloedigheid ontkwam Fangio op het nippertje aan de dood.

De jonge renner werd langzamerhand bekend en men noemde hem « El Chueco », de man met de kromme benen. De inwoners van Balcare, zijn geboortedorp, deden allemaal een duit in het zakje om hem een nieuwe, degelijke renwagen te bezorgen. Dat was in 1940.

★

ENKELE mensen richtten een koers voor auto's dwars door Zuid-Amerika in. De renners kregen zeven dagen om de weg in de ene, en zeven dagen om de koers in de andere richting af te leggen. Toen meenden zij dat zeven dagen om terug te keren té veel was en ze deden er een dagje af. De piloten moesten er maar voor zorgen, dat ze op de heenreis de nodige wegkennis opdeden om te weten waar en hoe ze een dag konden winnen. Fangio was bij de renners die dat avontuur waagden. De piloten mochten een helper, een ploegmaat, meenemen zoals dit thans bij de koersen over lange afstand het geval is. Fangio vond niemand en moest dus alleen rijden. Iedere rit bedroeg gemiddeld 500 à 600 km, sommige echter gingen over 1.300 km. Fangio reed als een duivel en won de eerste rit. Hij wist de leiding te behouden en, in plaats van te rusten, zoals iedereen, vertrok hij soms onmiddellijk na een rit opnieuw. De andere renners moesten hem dan maar volgen ! Hij verpulverde alle rekords en kwam te Buenos Aires toe met één uur en negen en dertig minuten voorsprong op de tweede renner, Daniel Husso.

« El Chueco » was op slag beroemd en zijn naam was op ieders lippen. In Zuid-Amerika althans, want in Europa kende men hem nog niet. De kleine jongen om wiens gezondheid moeder Fangio dikwijls zorgen maakte, was een man geworden hard als staal, wilskrachtig en moedig.

Weldra zou hij in Europa tonen uit welk hout hij gesneden was.

(WORDT VOORTGEZET.)

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

13. - DE WATERJUFFER

JE kan ze vergelijken met een kleine helikopter. Ze is schitterend van kleur, vooral als ze in het zonnelicht vliegt. Sommige waterjuffers zijn helderblauw, andere groen, blauw of smaragdgroen. Zij scheren laag over het water van de stille vijver en jagen voortdurend. Zij grijpen hun prooi terwijl zij vliegen en kunnen die oppeuzelen zonder dat zij er behoefte aan voelen zich daarvoor even neer te zetten. De waterjuffers of libellen zijn roofdieren !

VOLGENDE WEEK : **DE LOOPKEVER**

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

KUIFJE WEET HET...

DE SNELSTE MAN TE WATER EN TE LAND

VERMITS het op deze bladzijde toch over snelheid gaat en over rekords allerhande, voegen wij er nog eentje aan toe. Zijn naam ken je : John Cobb. Zijn ideaal was de snelheid en dat werd zijn ondergang. Nooit kon hij het laten nog sneller te rijden dan de allersnelste racewagen. In het jaar 1938 bereikte hij op de randvlakten van Bonneville (Amerika), met een Napier-Railton, een snelheid van 563 km per uur over een mijl met een vliegende start. Heel spoedig moest John Cobb echter de vlag strijken voor de Amerikaan George Eyston, die met een Rolls Royce een snelheid haalde van 573 km per uur. John Cobb bleef uiterlijk onverschillig bij het horen van dit bericht en keerde naar zijn vaderland, Groot-Brittannië, terug. Hij wou zich echter niet gewonnen geven en hield er stoer aan vast dat hij weer opnieuw de snelste man zou wezen...

En inderdaad, een jaar later verscheen hij opnieuw te Bonneville en haalde met zijn Napier-Railton 595 km per uur. Eyston heeft toen de pijp aan maarten gegeven.

In 1947 kwam John Cobb weer opdagen en liet ditmaal een snelheid noteren van 634,4 km per uur. Te land nog sneller rijden ging niet en daarom probeerde John Cobb het te water. Het snelheidsrekord stond toen op naam van de Amerikaan Stanley Sayres met 288 km per uur. John Cobb liet een boot construeren met een vliegtuigstraalmotor en tijdens een eerste proef haalde hij 320 km per uur. Tijdens zijn eigenlijke rekordpoging kwam hij echter niet boven de 278,420 km uit, omdat er een storm opgestoken was en de boot te kampen had met de gevaarlijke golven. Cobb deed een nieuwe poging met een boot gebouwd uit triplex en aluminiumlegeringen. De gemiddelde snelheid van de motor bedroeg 330,900 km per uur. Toen gebeurde het : een geweldige steekvlam schoot op uit de boot, gevolgd door een hevige knal. Enkele minuten lang zag men niets dan rook, dan kwamen de stukken aan de oppervlakte drijven. Er werd een boot uitgezet en men slaagde er in John Cobb aan wal te brengen. Hij was zwaar gewond en overleed enkele minuten nadien. Volgens de experten was niet de motor ontploft maar was de boot uit elkaar geslagen door de weerstand van het water.

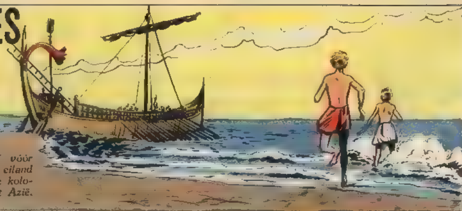
De snelheidsduivel had het moeten afleggen.

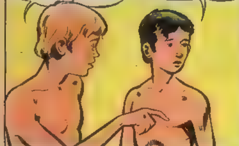
HIPPOKRATES

DOOR

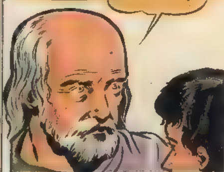
D. ATTANASIO

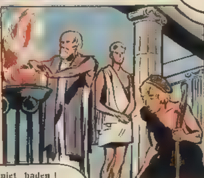

De jonge dokter heeft er zich degelijk rekenschap van gegeven dat de kunst van het genezen gebaseerd is op de studie van weldoende en nadelige reacties.

Op zekere dag komt de schatrijke Pausonias de jonge geneesheer raadplegen.

En Hippokrates gaat zijn studies in Griekenland verder zetten. Hij ontdekt het logisch inductieprocédé dat van het bekende naar het onbekende gaat door het onderzoek van de oorzaken. Zodoende legde hij de grondslag van de experimentele geneeskunde.

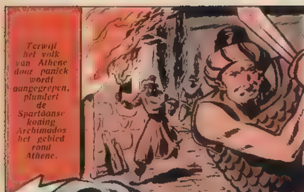

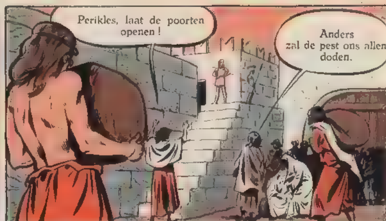

Twee dagen later breekt de pest uit in de stad.

Terwijl het volk van Athene door panick wordt aangegrepen, plundert de Spartaanse koning Archimados het gebied rond Athene.

Perikles, laat de poorten openen!
Anders zal de pest ons allen doden.

Zouden jullie onze kinderen misschien willen zien vermoorden door de Spartanen? Ik heb een bode naar Hippokrates gestuurd!

Hippokrates luistert alleen naar zijn geweten, en rijdt dwars door het door de vijand gecontroleerd gebied.

Athene rekent alleen nog op u!
Red ons, wijze meester!

De ingeademde lucht kan een oorzaak van besmetting zijn. Ik heb vastgesteld dat de smeden, die rond vuur werken dat de lucht zuivert, niet besmet worden.
Hippokrates doet de lijken van de mensen die aan de pest gestorven zijn op brandstapels van dennenhout verbranden.

Hij doet de zieken van de gezonden scheiden, en geeft aan de zieken geneesmiddelen.

Gedaan met de paniek! De schrik maakt meer slachtoffers dan de ziekte! Was u met gekookt water, en ontsteek overal wierookvuren.
Dank zij het vertrouwen en de hygiëne wordt de plaag langzaam overwonnen.

Het dankbare Athene benoemt je tot ereburger van de stad, en schenkt je de gouden kroon die voorbehouden is aan de zegevierende legerleiders.

Enkele maanden later leed de Perzische koning Artaxerxes aan een onbekende ziekte.

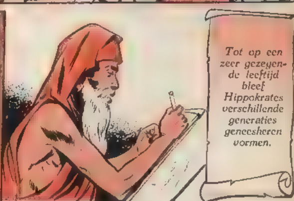

En Hippokrates schrijft het resultaat van al zijn opzoekingen en ervaringen neer. Hij beschreef voor het eerst de beenderen, de ogen, de inwendige en uitwendige ziekten, de chirurgische instrumenten en legde meteen de basis van de moderne geneeskunde.

Door de weigering van de heerlijke geschenken van Artaxerxes, verwerft de onbaatzuchtige geneesheer nog meer roem.

Volgende week : DELACROIX, PALADIJN VAN HET PALET

Na je huiswerk...

stellen de Lombard Uitgaven je voor de winteravonden door te brengen in gezelschap van je geliefkoosde helden, die je zal terugvinden in de prachtige albums van de

LOMBARDCOLLECTIE

HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS I	E.-P. Jacobs	69,— F.
HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS II (uitgeput)	»	79,— F.
HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE I	»	69,— F.
HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE II	»	69,— F.
HET GELE TEKEN	»	69,— F.
HET SEIN STAAT OP ROOD	J. Martin	69,— F.
ALEX DE ONVERSAAGDE	»	59,— F.
DE GOUDEN SFINX	»	69,— F.
HET VERVLOEKTE EILAND	»	69,— F.
CHLOROPHYL TEGEN DE ZWARTE RATTEN	R. Macherot	49,— F.
CHLOROPHYL EN DE SAMENZWEERDERS	»	59,— F.
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN	»	69,— F.
DE FANTASTISCHE AVONTUREN VAN CORENTIN	P. Cuvelier	59,— F.
DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN	»	59,— F.
CORENTIN BIJ DE ROODHUIDEN	»	59,— F.
DE BLAUWE DRIEHOEK	A. Weinberg	59,— F.
POM EN TEDDY	F. Craenhals	69,— F.
HET EIGENAARDIGE GEVAL VAN M. VAN MEYLBEKE	»	29,— F.
DE PETROLEUMKOORTS	»	29,— F.
DE WITTE RUITER	F. Funcken	49,— F.
DE RAADSELACHTIGE M. BARELLI	B. De Moor	49,— F.
MONSIEUR VINCENT	R. Reding	49,— F.
CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE	Tibet	49,— F.
DE KAT ZIT IN DE ZAK	»	49,— F.
DOORBRAAK NAAR HET WESTEN	»	49,— F.
KID ORDINN KOMT IN OPSTAND	»	49,— F.
DE ZONDERLINGE CASY MOTO	»	49,— F.
DE PIJPEKOP	»	49,— F.

Al deze albums bevatten de beste verhalen, voor je gemaakt door de beste tekenaars en verschenen in het

WEEKBLAD

KUIFJE

Zij bevatten allen KUIFJE'S PUNTEN

TE KOOP BIJ ALLE BOEKHANDELAARS

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET CHRISTEN EUROPA

HET toppunt van de Middeleeuwen lag in de XIIIe eeuw. Europa was toen een echte internationale en christene republiek. Het pauselijk gezag werd eerbiedigd. De paus regelde de conflicten en trad als scheidsrechter op. Wanneer twee vorsten het niet met elkaar eens konden worden, dan vroegen zij de paus om raad en gehoorzaamden hem ook. In die tijd werden nieuwe geestelijke orden opgericht en Sint Franciscus predikte voor de vogels.

I. — DE KONINGSKRONEN

IN de XIe eeuw schonk de koning van Hongarije zijn kroon als huldeblijk aan de paus. De vrome koning Knoet van Denemarken deed hetzelfde evenals Ferdinand III, koning van Castilië en Leon in Spanje, koning Johannitza van Bulgarije en Nemanja, de heilige koning van Servië. Dat was ten tijde van de grote paus Innocentius III. Een klaar bewijs dat het gezag van de paus geëerbiedigd werd.

II. — DE MACHT VAN ROME

ALS de koningen het al te bont maakten, verhief de paus zijn stem en de bekroonde hoofden bogen. Philips-Augustus, koning van Frankrijk, die zijn vrouw, Ingeborg van Denemarken, had doen opsluiten, stribbelde lang tegen maar gehoorzaamde ten slotte aan het pauselijk gezag. Op het einde van de XIIe eeuw beknotte Hendrik II, koning van Engeland, de vrijheid van de Kerk. De H. Thomas Becket, aartsbisschop van Canterbury, verdedigde de Kerk en werd vermoord in 1170. Toen de koning dit vernam schrok hij, knielde op het graf van de martelaar, geselde zich en onderwierp zich aan de paus.

III. — NIEUWE GEESTELIJKE ORDEN

DE H. Dominicus, een Spaans monnik, stichtte de orde van de Dominicanen in 1215. Deze orde was er vooral op gericht de ketterijen te bestrijden. Te Assisi, in Italië, richtte de H. Franciscus de orde van de Franciscanen op. Men noemde Franciscus « il poverello ». Hij was arm, liep barvoets en predikte voor de vogels. Hij was een dichter en leefde van 1224 als kluizenaar op de Alvernoberg. Toen zijn handen en voeten bloedden en hij bijna blind was, zong hij nog een « hymne aan de zon ».

IV. — UNIVERSITEITEN

DE pausen stichtten universiteiten te Bologna, Oxford, Parijs, Keulen. De grootste wijsgeer en teoloog was de Dominicaan Thomas van Aquino. Hij voerde de Griekse wijsbegeerte in het Westers denken binnen. Zijn meesterwerk is de « Summa Theologica » dat de basis blijft van de actuele katolieke filosofie.

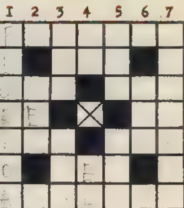

V. — WILLEM VAN RUIBROEK

EEN Vlaams Franciscaner monnik, Willem van Ruibroek, ondernam in 1253-1255 in opdracht van Lodewijk IX van Frankrijk een reis naar Karakoroem in Azië. Zijn « Boek der Tartaren » was lange tijd de voornaamste bron van kennis over het rijk van de Tartaren. De Italiaan Plan Carpino ging eveneens naar Azië en Jean de Montecorvino drong door tot het huidige Peking en werd aldaar aartsbisschop. Dat is echter een andere geschiedenis.

SPEEL MET ONS MEE!

KRUISWOORD

HORIZONTAAL:

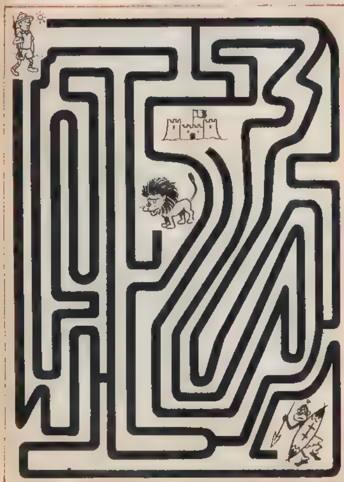
1. — Eiland van China.
2. — Boom.
3. — Boom - vroeger.
4. — Muzieknoot - rijksdaalder (afkorting).
5. — Eilandbewoner - stad in Henegouwen.
6. — IJzerhoudende aarde.
7. — Zo wordt de arend door de dichters genoemd.

VERTIKAAL:

1. — Schiereiland in de Verenigde Staten.
2. — Opperbevelhebber der Zuidelijken in de Amerikaanse burgeroorlog.
3. — Onderdeel van een fiets - strafwerktuig.
4. — Muzieknoot - lengtemaat.
5. — In orde! - bont gekleurde papegaai.
6. — Jaartelling, tijdperk.
7. — Loopkever.

DE VERDWAALDE ONTDEKKINGSREIZIGER

DEZE ontdekkingsreiziger is hopeloos verdwaald. Help hem in de militaire post geraken waar hij eten kan krijgen en uitrusten, maar pas op: twee gevaren beloeren hem!

WIE WEET HET?

HIERNAAST zijn negen verschillende sporten uitgebeeld en hierbij krijg je een lijstje van verschillende grote sportkampioenen. Kan je nu naast iedere sport de naam plaatsen van een aktueel kampioen, dus van de kampioen die op dit ogenblik in deze bepaalde sport uitblinkt en de naam van een kampioen uit het verleden?

1. G. Roth. - 2. Van Steenbergen. - 3. Weismuller. - 4. L. Gaudin. - 5. A. Dufour. - 6. Ch. d'Oriola. - 7. Coppens. - 8. Voorhoof. - 9. Tony Sailer. - 10. E. Allais. - 11. A. Jaureguy. - 12. E. Gailly. - 13. Borotra. - 14. R. Moens. - 15. Romain Maes. - 16. Sneyers. - 17. Caroen. - 18. Ph. Washer.

DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN boer zit in de trein. Hij heeft drie lucifers en wil een sigaret aansteken. De eerste twee die hij aanstrijkt, branden niet. De derde echter doet het wel. Het boertje blaast onmiddellijk deze laatste uit en zegt:

— Deze doet het, ik zal hem bewaren!

(Mopje ingestuurd door F. Goudvis.)

EEN olifant en een mier lopen in een woud over een wankel bruggetje, dat vreselijk kraakt.

— Wel, zegt het miertje wanneer ze de andere oever bereiken, wij deden die brug nog al kraken, hé makker!

Piet: Welk haar had de hond van Napoleon?
Marc: Dat weet ik niet.
Piet: Hondenhaar natuurlijk!

(Mopjes ingestuurd door P. Coek.)

WA-PI-TI GAAT OP JACHT

WA-PI-TI gaat op jacht en als je de cijfers van een tot twee en veertig met elkaar verbindt, dan weet je meteen op welk wild de kleine Indiaan jacht maakt.

DE OPLOSSING VIND JE IN DE POSTILJON.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

Heel de goudmijn van Dog Bull bestaat uit één dollar. Onze vriend is diep teleurgesteld en vreselijk boos...

DE HUMOR

VERHAAL VAN YVES DUVAL

BULL, kolonel bij het 3e Dragonders van de Garde, had zijn reputatie waarachtig niet gestolen. Hij ging door voor de grootste zeurkous van het Britse eiland en kon zijn manschappen werkelijk de duivel aandoen. Voor Antony Bull gold alléén het regiment en het reglement was de alleenzaligmakende wet. De kolonel naderde de zestig...

ZIJN kameraden van dezelfde promotie droegen reeds de pet met rode band en vergulde klep. Bull was afgunstig en nijdig. Heel de mensheid had er de schuld aan dat hij nog niet tot generaal was bevorderd en, je kan het reeds raden, zijn officieren en manschappen moesten het ontgelden : steeds waren zij de slachtoffers van zijn boze luimen. Antony Bull schreeuwde niet. Met een dof gebrom en door zijn zware wenkbrauwen, die een horizontale streep door zijn rood gelaat tekenden, op te halen kon hij in zijn regiment een ijzeren tucht handhaven. Ik weet wel, men zegt dat een ijzeren discipline de sterkte van een leger uitmaakt, maar de oude Bull maakte het toch wat al te bont. Voor een valse plooi in zijn broek of een korreltje stof op zijn vestkraag, kreeg men acht dagen. Wee de ongelukkige die durfde tegenstribbelen. Bull vergat nooit en vervolgde de jonge waaghals met zijn wraak...

Op zekere dag had ik in de mess durven zeggen, dat een soldaat in uniform toch altijd een mens blijft en geen zielloze mechaniek moet worden. Ik was zo ver gegaan er aan toe te voegen dat de Britten niet bekend stonden als de beste soldaten, zelfs al heerste er dan een ijzeren tucht in hun leger. Bull had mij toen voor anarchist gescholden en nooit had hij het vergeten of vergeven. Hij zorgde er steeds voor dat ik de vervelende karweitjes moest opknappen en de vooravond van een feestdag had hij de gewoonte zo langs zijn neus weg te zeggen :

— Onderluitenant Flynn, vergeet niet dat u morgen het commando voert over de schildwachten en de gestraften...

Dit betekende dus dat het voor mij alweer geen feestdag was. Na een jaar had ik er meer dan genoeg van ! Die grote, dikke, zwijgzame Bull, die mij steeds op een domme wijze trachtte te vernederen, hing mij de keel uit en, alhoewel ik zeer veel van paarden hield, besloot ik van legercorps te veranderen. De luchtvaart, die toen eigenlijk nog in haar kinderschoenen stond, genoot een groot prestige en de grote luchtvaarthelden uit de eerste wereldoorlog werden door iedereen bewonderd. Toen ik met verlof was te Londen, profiteerde ik er van om de nodige formaliteiten te vervullen om naar het luchtleger te kunnen gaan. Ik kon autorijden, wist iets af van motoren en had een hobby voor de mechaniek. Het was daarom dat het mij niet zoveel moeite kostte in een vliegschool opgenomen te worden.

« Eindelijk zal die oude stier (Bull betekent stier) mij niet meer kunnen judassen », zo dacht ik. O, ik was naïef !

Ik slaakte een diepe zucht van verlichting toen ik op een schone morgen van het jaar 1920 te Scarborough, waar een grote vliegschool van de R.A.F. gevestigd was, uit de trein stapte. Ik was zeer blij dat ik eindelijk een nieuwe corpsoverste zou krijgen en het was met onverdeelde vreugde dat ik naar de vliegschool liep. Een werktuigkundige, handen en gelaat vol zwarte smeerolie, wees mij de weg naar een houten barak. Het gelijkvloers was ingericht als mess, de eerste en enige verdieping als kantoor voor de kommandant. Ik klopte en deed de deur open. Toen meende ik een ogenblik dat ik het bewustzijn zou verliezen... Achter een grote tafel, waarop de paperassen hoog waren opgestapeld, zat Bull, Antony Bull in hoogstelgenpersoon. Ik was met verlof geweest en had niet gezien dat een ministerieel besluit Antony Bull naar de vliegschool van de R.A.F. te Scarborough had gezonden om er de tucht in te brengen. Niemand zal mij ooit nog uit het hoofd kunnen praten, dat het noodlot sommige mensen bestendig op de hielen zit en altijd weer opnieuw treft...

Bull beheerste zich. Hij bekeek mij ijzig, maar bleef beleefd. Hij deed alsof hij mij nauwelijks herkende, groette mij met een kort en stijf hoofdknikje en vroeg mij mijn militair carnet en het bewijs te geven dat ik in de vliegschool opgenomen was. Hij liet mijn nieuwe steekkaart invullen door zijn adjunkt en gaf een korporaal de opdracht mij met mijn installatie te helpen. Ik verwenste mezelve en het idee dat ik naar een ander wapen was overgegaan, het paard had verwisseld voor een vliegtuig om ten slotte toch weer op de beul te vallen, die ik ontvluchtte. Gelukkig waren mijn nieuwe kameraden sympatiek en het geluk te vliegen deed mij een beetje vergeten dat er een Antony Bull bestond. Ik voelde wel dat Bull razend was, dat hij mij bespiedde en wachtte op het ogenblik dat hij mij zou kunnen treffen. In afwachting dan deed hij of hij mij niet zag en sprak mij slechts aan wanneer dit absoluut noodzakelijk was in verband met de dienst.

De eerste termijn was achter de rug en ik kon vliegen. Wij zouden nu tot volleerde akrobaten opgeleid worden. Op zekere morgen kondigde men ons aan dat er een grote schietoefening zou plaats vinden. Onze school moest inderdaad de volgende maand deelnemen aan belangrijke maneuvers, die door de koning zelf zouden bijgewoond worden. Uit Amerika hadden wij zo pas het eerste exemplaar van een nieuw type van jachtvliegtuigen gekregen. Er was slechts plaats voor één man aan boord en er was een automatische mitrailleur. Wij geraakten niet uitverteld over dat vliegtuig. Voor ons, jagers in de dop, betekende het een ware revolutie. Wij hadden allemaal graag een maand soldij afgestaan om met dat prachtig apparaat als eerste te mogen opstijgen. Ik was laatst binnen gekomen en, gezien het feit dat ik bij de kolonel niet op een goed blaadje stond, had ik geen enkele kans daartoe uitgekozen te worden. Stel je dus mijn verbazing voor toen mijn kameraden op mij afstormden en riepen :

— Bravo, Bob ! Heb jij geluk, kerel !

— Geluk, ik ? Waarom ?

— Wel, omdat jij als eerste mag opstijgen met die nieuwe Amerikaanse machine.

— Wat vertellen jullie nu voor onzin ? Ik ?

— Maar ja, geloof ons toch ! Bull had kapitein Monck aangeboden als eerste met het vliegtuig op te stijgen en het eens te proberen, maar deze laatste weigerde sportief en stelde voor de leerlingen-piloten te laten loten. Het zuiver toeval zou dan de gelukkige aanwijzen en de naam van onderluitenant Robert Flynn kwam uit het punchglas. Het lot heeft je aangewezen, dus...

— Ja... En Bull ?

— Ho, die was beslist erg boos, maar hij had voor getuigen beloofd het lot te laten beslissen, dus was het hem onmogelijk iets in te brengen !

Ik geloofde mijn eigen ogen niet, ik was werkelijk dol van vreugde en de hele dag bestudeerde ik het klein jachttoestel tot in de puntjes. Ik deed de motor draaien, probeerde de commando's en reed om het vliegveld. Het was werkelijk een puik toestel. Ik zwoer bij mezelf de volgende dag niet te landen alvorens ik het doelwit met kogels doorzeefd had. Dit doelwit werd door een oud vliegtuig aan het eind van een lange kabel gesleept. Zelfs een koning kon niet gelukkiger zijn dan ik was, toen ik mij in de enge stuurhut installeerde. Ik steeg op onder de blikken van mijn kameraden, die allemaal op het vliegveld stonden, mij nog lang nawuifden en geluk toewensten.

Enkele minuten later reeds kwam ik in de nabijheid van het vliegend doelwit. Ik kwam er recht voor, ongeveer op een honderdtal meter, net zoals men het [illegible]

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

Heel de goudmijn van Dog Bull bestaat uit één dollar. Onze vriend is diep teleurgesteld en vreselijk boos...

VAN KOLONEL BULL

GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

schreven en door mijn concentrische zoeker kon ik het centrum van de grote, zware schijf duidelijk zien. Ik drukte op de haan van het machinegeweer, maar geen enkele kogel vloog uit de loop. Mijn machinegeweer rikketikte niet en de duivel mag weten wat er aan haperde, ik schudde er mee, ik klopte op de loop, ik maakte een bocht en lei mijn machine op de vleugel in de hoop dat de mitrailleur dan zou afgaan. Ik vloog weer terug tot op honderd meter van het doelwit, maar deze keer aan de andere kant. Het hielp allemaal niets. Ik probeerde het nog eens en nog eens, ik had goed te drukken, te trekken, te duwen, te slaan, er was iets geblokkeerd aan het machinegeweer en geen schot ging af. Denk niet dat ik het spoedig opgaf. Ik probeerde telkens weer opnieuw, ik vloekte van woede en spijt en het was met de dood in het hart, dat ik naar het vliegveld terugkeerde en landde.

Toen het jachtvliegtuig stil stond, recht voor de houten barak, kwamen al mijn kameraden naar mij toegelopen. Kapitein Monck was de eerste, hij hees zich aan boord en riep :

— Wel, « old fellow » ? Wat is er met je gebeurd ? Had je er misschien een demper op gezet ? Wij hebben geen schot gehoord.

— Och, die Yankee-machine deugt niet ! antwoordde ik. De mitrailleur ging niet af, kijk zelf...

En terwijl ik deze woorden uitsprak, drukte ik instinktief op de haan om hem te bewijzen dat het niet ging, en waarachtig... Daar weerklonken de schoten en de echo rolde over het groot vliegveld. De piloten en werktuigkundigen, die nog steeds naar mij toeliepen, lieten zich als door de bliksem getroffen op het gras vallen. De projektielen waren gelukkig veel hoger gevlogen en hadden niemand geraakt, maar zij hadden hun trajekt geeindigd in de houten barak, die diende als mess en kantoor van de kolonel. Het is wel onnodig je mijn verbazing te beschrijven.

Geen vijf sekonden waren er na het laatste schot verlopen, of daar stond Antony Bull reeds voor mij. Hij zag purperrood van woede en ik heb nooit gedacht dat er uit één enkele mond, in één keer zo veel vloeken konden rollen. De dikke Bull bewees daarmee tevens dat hij polyglot was, want hij verwenste mij niet alleen in het Engels, maar ook nog in een hele boel talen, waaronder het Maori en, als ik mij niet vergis, de Zoeloetaal.

— Ik geloof niet dat een enkel leger ter wereld zulk een idioot bezit als jij, onderluitenant Flynn, maar jij verschijnt voor het krijgsgerecht en dat binnen de zes maanden ! Verdwijn onmiddellijk uit mijn ogen ! Neem het arrest en wacht tot je nieuws van mij krijgt.

Ik voelde mij zo klein als een aardworm. Deze keer was de woede van Bull gewettigd, dat beken ik. Ik verwachtte mij aan het ergste en kon van onrust heel de nacht geen oog toedoen. De volgende morgen zei de officier van dienst mij dat de sanctie, die de kolonel te mijnen opzichte had genomen, reeds in alle kantoren was aangeplakt.

— Je kan eens gaan kijken, zei hij.

Met kloppend hart las ik het nog verse bericht. Ik stond paf. Was dat bericht werkelijk opgesteld door Bull ? Nu, dan had hij het bewijs geleverd dat de humor de beste veiligheidsklep is om de woede van de echte Britse gentleman te luchten. Waar hij die humor zo opeens had vandaan gehaald begreep ik niet, maar er stond te lezen :

« Onderluitenant Robert Flynn wordt veroordeeld iedere dag en dit gedurende een week een fles whisky te betalen in de mess. Motief van deze straf : hij is de slechtste schutter van heel het leger. Met een volledige kogelband van een machinegeweer slaagde hij er niet in zijn kolonel neer te vellen ! »

ONZE GROTE FOTOPRIJSVRAAG

ZIEHIER DE RESULTATEN

WIJ ontvingen honderden mooie foto's uit de vier hoeken van Europa. De meeste kiekjes getuigen voor de goede smaak en de kunde van de fotograaf. Het kostte ons heel wat moeite er de allerbesten uit te halen. Wij vonden het zelfs jammer dat wij moesten schiften, maar het aantal prijzen is beperkt. Wij wensen alle deelnemers echter van harte geluk en roepen een « hip-hip-hoera » voor de overwinnaars !

De Voigtlander (waarde 2.250 F.) geschonken door Gevaert, en een abonnement van een jaar op « Kuifje » werd gewonnen door :
Patrick PEETERS, Eeklo voor zijn foto « Zakdoekje leggen ».

Wonnen een Gevabox (waarde 325 F.) :
Anne-Marie VANDENDRIES, Houdeng-Goegnies; Claude CAMBIER, Anderlecht; Pedro Fernandes HENRIQUES, Porto (Portugal); Jean-Claude VANDEVLOET, Sint-Gillis-Brussel; Peter CALON, Eeklo; Jacqueline MAULAVE, Brussel; Christian GEELEN, Antwerpen; Julie SCRONDWEILER, Schaarbeek; Mia FRANCEN, Tienen; Daniel BESANGEZ, Genval.

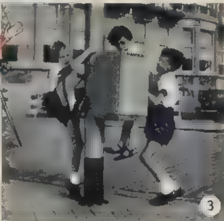
Wonnen een album van de Lombard Uitgaven en een rolfilm « Gevaert » :
Denise OVART, Antwerpen; Leentje AELVOET, Leuven; Jean LOMBAERDE, Jette-Brussel; Jean VAN OVERTVELD, Hamme-Wemmel; Bernard HEBBELYNCK, Gent; Jacqueline EVRARD, Philippeville; Claude FRUTSAERT, Brussel; Han MATHUIS, Rotterdam; André VAN BELLINGEN, Tongeren; Christian OLIVIER, Houdeng-Aimeries; Jean DE WINTER, Deurne-Antwerpen; Ides DE HAEN, Brugge; Jean-Paul VANDERMEEREN, Eupen; Luc LABBE, Jemappes; Yolande CAMBIER, Anderlecht.

Wonnen een reeks « Meesterwerken van de Schilderkunst » van de Kuifje's Bon :
Al de deelnemers geklasseerd van de 27e tot de 100e plaats. Zij zullen persoonlijk verwittigd worden.

Bij de foto's

1. — « Zakdoekje leggen », Patrick Peeters.
2. — « Die zou 'k graag hebben », Anne-Marie Vandendries.
3. — « Drie rakkers met vakantie ! », Claude Cambier.
4. — « Portugese vissers », Pedro Fernandes Henriques.
5. — « Hallo, Kuifje ! Hier zijn we ! », Peter Calon.

3

2

5

4

INTERPROVINCIALE FOTOWEDSTRIJD VOOR DE SCHOOLGAANDE JEUGD

DAT de Interprovinciale Fotowedstrijd voor de schoolgaande jeugd een enorm sukses wordt, daaraan twijfelt niemand meer.

Niet minder dan 38 verschillende prijzen werden geschonken door het ministerie van Openbaar Onderwijs; verder de prijzen van de heren gouverneurs van de volgende provincies : Brabant, Antwerpen, Namen, Limburg, Oost Vlaanderen, Luxemburg, Henegouwen, West Vlaanderen en Luik.

De volgende stads- en gemeentebesturen begiftigden de wedstrijd met bekers, schalen, plaketten of medailles : Antwerpen, Lier, Lokeren, Sint-Niklaas, Nijvel, Dinant, Bergen, Charleroi, Doornik, Hasselt, Brugge, Kortrijk, Ieper, Aalst, Huy, Roeselare, Geraardsbergen, Mechelen, Tongeren, Berchem, Mortsel, Deurne, Vorst.

Bovendien worden er voor 50.000 frank prijzen voorzien per provincie aan de individuele inzenders en zijn er nog talrijke prijzen voor de interscolaire wedstrijd. De vijf best geklasseerde leerlingen per school komen hiervoor in aanmerking. Voorwaar een massale opzet waaraan de jeugd in groten getale zal meedoen.

De foto's, met als onderwerp : « Vacantiegenoegen » dienen uiterlijk voor 30 september te worden ingezonden aan de « Gevaert-Fotoclub » Septestraat, Mortsel.

Minimum formaat : 6 x 6 cm. Maximum : 13 x 8 cm. Op elke foto moet vermeld staan : 1) reeks van deelneming (A, B, C of D); 2) naam en adres; 3) klas, school, gemeente of stad; 4) merk van het toestel.

Reglementen zijn te verkrijgen bij Gevaert.

Het GOUD van SNAKE RIVER

Bill Hickok tracht er kapitein Weber van te overtuigen dat hij een detachement ruiterij naar Snake River moet zenden...

Buffalo Bill in aktie

VIER uren later bereikte Bill Hickok het fort Sunter. Hij vertrouwde zijn gevangene toe aan een sergeant en zette kapitein Weber de reden van zijn komst uiteen. « We moeten snel handelen, zo eindigde hij. Cody tracht Red Cloud te bedaren, maar het geduld van de Indianen werd reeds op een harde proef gesteld en ieder ogenblik kunnen er ernstige gevechten uitbreken. » De officier knikte. Hij zat een beetje verveeld met de zaak. « Ik begrijp je, zei hij, maar in de huidige toestand kan ik het fort toch niet zonder voldoende manschappen laten. Ik geef je een detachement ruiterij mee onder bevel van luitenant Cartridge. »

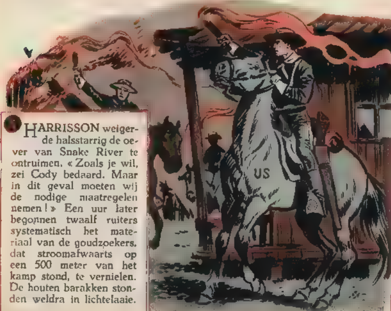
NAUWELIJKS had hij zijn bevelen gegeven, of een soldaat kwam aandragen met een boodschap van Cedar Butte, het kamp van Snake River. Weber las de boodschap en verbleekte. « Het gaat slecht ! zei hij. Het kamp van Harrisson werd hedenmorgen door de Sioux overvallen. Deze laatsten werden echter met zware verliezen teruggeslagen. De avonturiers van Snake River waren inderdaad gewapend tot de tanden en hadden hun positie degelijk versterkt. Je hebt gelijk, Hickok, we mogen geen minuut verliezen ! »

EN de volgende morgen galoppeerde het detachement naar Twin Falls waar, volgens de afspraak, Bill Hickok zijn chef zou terugvinden. Buffalo Bill nam de leiding op zich en reed aan het hoofd van het detachement naar Snake River. Toen ze nog op ongeveer een mijl van het kamp waren, vroeg Buffalo Bill aan luitenant Cartridge het bevel te geven halt te maken. « Ik stel voor dat jij met je manschappen hier blijft. Ik ga alleen naar het kamp en neem een witte vlag mee. Indien ik binnen een uur niet terug ben, betekent dit dat er iets ernstigs is gebeurd. In dit geval... » — « Begrepen! antwoordde de luitenant. Veel geluk, Cody ! »

EEN ogenblik later zagen Bill Hickok en de ruiters Buffalo Bill in de richting van het kamp rijden. Zij vroegen zich af wat er van hem zou geworden... Buffalo Bill stond weldra voor Harrisson en had eens te meer de indruk, dat hij die man met het hoekig aangezicht en de wrede ogen reeds ergens gezien had, maar waar en in welke omstandigheden ?

HARRISSON weigerde halsstarrig de oever van Snake River te ontruimen. « Zoals je wil, zei Cody bedaard. Maar in dit geval moeten wij de nodige maatregelen nemen ! » Een uur later begonnen twaalf ruiters systematisch het materiaal van de goudzoekers, dat stroomafwaarts op een 500 meter van het kamp stond, te vernielen. De houten barakken stonden weldra in lichtelaaie.

ENKELE goudzoekers trachtten zich te verzetten, maar dat was nutteloos. Ze zagen dit ook spoedig in en ze namen de wijk. Schuimbekkend van woede gaf Harrisson het bevel tot de aftocht. Alvorens echter Snake River te verlaten naderde hij Buffalo Bill en schreeuwde hem toe : « Dit is geen vaarwel, Cody ! We zullen elkander nog zien en dit hier zet ik je betaald ! » Buffalo Bill begreep wel dat Harrisson meende wat hij zei.

(Wordt voortgezet.)

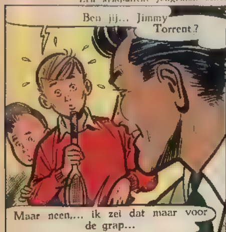

JARI en de KAMPIOEN

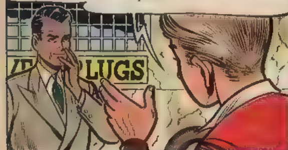
door **RAYMOND REDING**

Een sympatieke jongeman schonk een prachtige raket aan Jari en woonde een oefening van zijn nieuwe vriend bij...

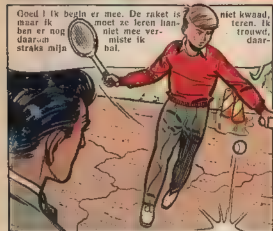

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE JUPITER

door A.WEINBERG

Dan vangt de laatste woorden van een stervende op. Niet ver vandaar staan twee onbekenden en observeren Dan...

(Wordt voortgezet.)

DE POS

DE MAYFLOWER II HAD EEN SCHAT AAN BOORD

DE « Mayflower II » was de juiste weergave van de « Mayflower », die in 1620 de eerste Britse emigranten van Engeland naar het Amerikaans vasteland bracht. De eerste « Mayflower » deed de tocht in 66 dagen en de tweede had er slechts 53 voor nodig. Dat weet je trouwens reeds lang, want wij vertelden er reeds een en ander over en het was ook in alle dagbladen te lezen. De Amerikaanse pers begroette de « Mayflower II » in hartelijke bewoordingen, maar kon het toch niet nalaten er enkele ironische bemerkingen aan toe te voegen, zo o.m.: « Een van de grootste publicitaire stunts van onze eeuw », « Een zaak die een miljoen dollar zal opbrengen », « Een schat aangespoeld door de zee »...

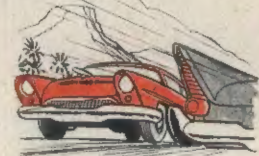
De reden van deze ironie is eenvoudig: de éérste « Mayflower » had slechts dappere mensen aan boord, die emigreerden om hun vrijheid te verdedigen. De tweede « Mayflower » echter, bevracht door een compagnie speciaal voor de gelegenheid opgericht, transporteerde whisky, stoffen in zuivere wol, badzout, parfums, dassen, motoren voor auto's en nog een hele reeks andere produkten van de Britse industrie die aan het Amerikaans publiek werden voorgesteld in een warenhuis van Boston...

De « Mayflower II » leverde het bewijs dat de Britten houden van geschiedenis, van het verleden en... dat zij gewiekte zakenlui zijn.

HEB JE NOU OOIT!

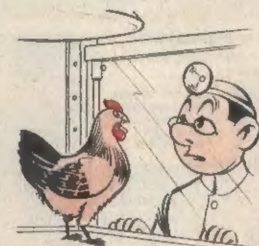
DE politiechef van Miami drukte de wens uit, dat alle wagens in de staat Florida zowel overdag als 's nachts zouden rijden met brandende koplichten. Hij geeft daarvoor deze verklaring: de allernieuwste wagens door de Amerikaanse industrie op de markt gebracht, zijn zó gek dat men de voor- van de achterkant niet kan onderscheiden. Het is zo erg dat de chauffeur, die op een honderdtal meter afstand een wagen ziet, niet dadelijk weet of die wagen op hem toekomt of zich verwijdert...

Dit doet denken aan de anekdote van de soldaat, die achteruit de kazernepoort buiten ging om te doen geloven dat hij binnenkwam...

ZIJ LIET NIET MET ZICH SPOTTEN

LUCIE legde sedert geruime tijd gemiddeld vier eieren per dag, tot grote vreugde van haar eigenaar. De boeren uit de omgeving waren een tikje jaloers en wilden ook niet geloven dat Lucie vier eieren per dag kon leggen. Zij drongen er op aan, dat men de ingewanden van Lucie met Röntgenstralen zou testen. Zo gezegd, zo gedaan. Zo lang Lucie echter in het onderzoekscentrum verbleef en doorlicht werd, weigerde ze 't kleinste eitje te leggen. Weer terug bij haar eigenaar lei ze vier eieren per dag!

IEDER SPEELT ZIJN EIGEN LIED

TE Manhattan in Amerika werd niet zo lang geleden een sextet opgericht, dat gedirigeerd wordt door de pianist. Dat is misschien de doodgewoonste zaak ter wereld, maar wacht... Ieder van de zes muzikanten mag improviseren voor eigen rekening. Hij speelt de muziek waarvan hij houdt en precies zoals hij het goed vindt, zonder zich te storen aan zijn buren-muzikanten. Wie naar dat sextet luistert, hoort een kakofonie en stopt zich na enkele minuten reeds de oren. Maar, er zijn ook mensen die dat prachtig, hemels, enig vinden en er van overtuigd zijn dat deze muziek ook bij ons ingang zal vinden.

Nu, dat is wel mogelijk, maar gelukkig duren die nieuwtjes nooit lang.

In ieder geval gaan wij nooit naar een concert dat zou gegeven worden door een orkest waarin iedere muzikant op eigen houtje kan spelen wat hij wenst.

RARARA

1. Hoelang slaapt een ezel?
2. Welk haar had de zwarte hond van keizer Karel?
3. Welke ogen hinderen ons erg?
4. Welke appel is het meest waard?

Eerst zoeken en pas daarna dit blad omdraaien!

1. Tot hij wakker wordt.
2. Hondenhaar.
3. Eksterogen.
4. De oogappel.

479.000.000 WIELEN

EEN Amerikaans bureau voor statistieken publiceerde deze cijfers: 103 miljoen auto's rijden er in de wereld. Daarvan bollen er reeds 64 miljoen in de U.S.A. Vijftien en half miljoen rijtuigen op twee wielen, waarvan 12 miljoen in Europa alleen. Verder nog 9 miljoen traktors. Dat maakt dus, dat er in het geheel 479 miljoen wielen over de aardbol rijden. En zeggen dat er toch nog mensen zijn die te voet lopen!

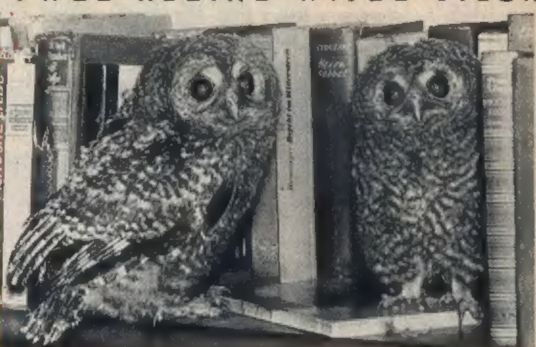
SINT CHRISTOFFEL IN DE VERENIGDE STATEN

OM de automobilisten die al te snel willen rijden tot voorzichtigheid aan te manen, hebben ingenieurs van de U.S.A. er iets op gevonden: het beeldje van de heilige Christoffel, patroon van de reizigers, in plastic. En is dat alles? Neen, wacht. Als de naald van de snelheidsmeter op 110 staat, dan straalt er plotseling een licht uit dat beeld en een stem zegt: « O.K., old fellow! Maar ik kom er niet meer tussen, he! »

Tiljon

TWEE KLEINE WIJZE UILEN

IN een woud van Saksen vonden kinderen twee kleine uiltjes, die haast stierven van honger naast hun dode moeder. De kinderen waren ontroerd en namen de uiltjes mee naar huis. Zij verzorgden hun beschermelingen met veel liefde en toewijding en thans zijn de uilen, die hier op het boekenrek poseren, de beste vrienden van de kleuters !

DE TEST VAN DE WEEK

GEEN ZORGEN VOOR MORGEN !

10 JA : Jij bent al te onbezorgd. Je moet stilaan leren ook aan morgen en overmorgen te denken.

VAN 7 TOT 9 JA : Jij maakte je te weinig zorgen om dingen die nochtans belang hebben. De gevolgen zullen dan ook niet uitblijven.

VAN 4 TOT 6 JA : Indien ik in je plaats was, zou ik trachten te handelen als een volwassen man en niet als een kind.

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent eigenlijk niet onbezorgd, jij bent veeleer verstrooid.

O JA : Jij denkt aan alles en je zorgt voor alles. Je bent ouder dan je ware leeftijd !

NIETS NIEUWS !

DOOR een heleboel straten van onze steden is het verkeer slechts in één richting toegelaten en daardoor moet men soms een omweg maken om tot op een bepaald punt te geraken. Wist je, dat de beroemde veldheer Julius Cesar reeds op het idee kwam in zekere straten van Rome het verkeer (toen nog slechts paarden en karren) slechts in één richting toe te laten ? Hij was het die de parkeerplaatsen in het leven riep. Cesar liet ook de plaatsen aanduiden waar de karren moesten gezet worden en de vrachtvoerders mochten hun waren in het stadscentrum slechts op bepaalde uren afleveren. Er is waarachtig niets nieuws onder de zon !...

WIE WEET HET ?

(OPLOSSING VAN BLZ. 30)

De eerste naam is die van de oudste of vroegere kampioen.

A	:	1 en 16
B	:	15 en 2
C	:	8 en 7
D	:	3 en 17
E	:	4 en 6
F	:	10 en 9
G	:	11 en 5
H	:	12 en 14
I	:	13 en 18

WA-PI-TI GAAT OP JACHT
...en schiet een haas.

PILOOT, ZORG VOOR JE LIJN !

EEN kommandant van de Amerikaanse luchtmacht gaf de piloten van straalvliegtuigen het bevel vooral te letten op hun slanke lijn. Wie te dik is moet een vermageringskuur ondergaan.

Denk niet dat de estetiek met deze zaak iets te maken heeft. Neen, men heeft ontdekt dat de piloten, die dik zijn, meer hinder ondervinden van luchtdrukvermindering bij een plotselinge verandering van hoogte dan de magere piloten. Het wachtwoord is dus : piloot, zorg voor je lijn !

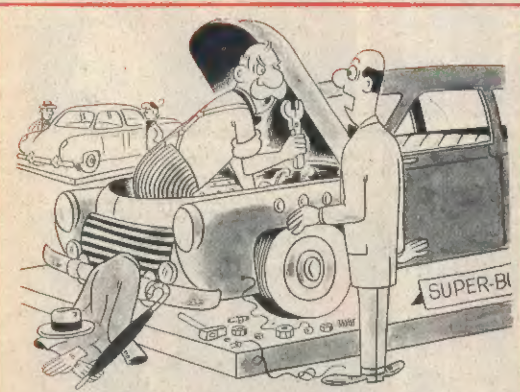
GEK IDEE !

JOHN BISHOP stopte aan de rand van de weg om na te zien of de olie in zijn wagen nog op het gewenste niveau stond. Twee uren lang moesten een dokter, een tiental politieagenten en evenveel pompiers werken om hem te bevrijden... John Bishop had nl. de maatstok vervangen door zijn vinger; hij meende dat dat net evengoed zou gaan. Zijn vinger in de carter stoppen was makkelijk, maar er hem weer uitkrijgen... liep niet zo gesmeerd !

HET WERD TIJD !

HET uurwerk van de Southwell Minster in Groot Brittannië werd onlangs uitgerust met een elektrische motor. Sedert 1896 beklom de koster iedere dag de 140 treden van de torentrap om het uurwerk op te winden.

— Als jij denkt, dat ik zoveel geld uitgeef voor een wagen zonder te weten wat hij in het lijf heeft...

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 11 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo	:	KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	:	DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland	:	INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	:	PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit : PUBLI-Art

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

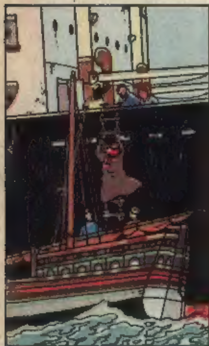
Het schip komt recht op de « Ramona », waar onze vrienden thans baas zijn, toe...

(Wordt voortgezet.)